

GUIA MUSICAL

1975-76
10

...et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Gloria in excelsis deo.

...et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Gloria in excelsis deo.

Un Martini es más. Algo más para beber...
y para vivir. Donde esté y a la hora que esté,
un Martini siempre tiene la vida alrededor.

un Martini... es más

Sólo las hierbas y los vinos de la mejor calidad son el secreto de la bebida más agradable del mundo.

DIVERGÈNCIA MUSICAL O LA REGLA I L'EXCEPCIÓ

Deixo de banda tot el que és el corrent concertístic i escènic habitual de temporada (concerts de l'Orquestra de la Ciutat, recitals i concerts Pro-Música i de l'Associació de Cultura Musical, representacions operístiques al Liceu, etc.) i passo a considerar uns fets que constitueixen un petit règim d'excepció.

Primer: Apuntem que avui es clou l'anomenada «VI Semana de Nueva Música», mostra organitzada per la Comissaria Nacional de la Música amb la col·laboració de diverses entitats barcelonines. Una conferència de Franco Donatoni, seguida d'un breu recital d'obres per a clavecí a càrrec de M.ª Lluïsa Cortada inaugura la sèrie d'actes previstos. En una *Guia Musical* d'un altre curs (núm. 13, temporada 71-72) em preguntava què vol dir el qualificatiu de «nova» vinculat a l'art musical; i encara no he aconseguit, ni per part meua ni per part dels altres, una resposta coherent i satisfactòria. Pel que veiem (o, millor, pel que sentim) sembla que hom confon «nova» amb «contemporània», acceptació —aquesta última— on, com en tot, la guspira de la novetat alterna amb l'afluència

massiva de l'academicisme modern. Total: em trobo que parlo d'una matèria que creia d'excepció i que està —en canvi— dins del que passa sempre, o sigui, de la reglamentació. **Segon:** Gianni Schichi, aquell florentí que el Dant envià a l'Infern per murri, redimit més tard per Puccini en una òpera magistral, diu en un passatge d'aquesta, mentre atorga testament: «Bisogna pensare alla beneficenza.» Alguns han cregut que convenia *fer* quelcom en la matèria i organitzaren un festival de cara a aquesta finalitat: «Convergència Musical» semblava encarrilat a ser un festival benèfic. Però algú altre es va prendre al peu de la lletra les paraules del pillastre toscà i que, el calia fer, era *pensare* sense més conseqüències. Resolució: el festival fou suspès. És una qüestió de divergència.

Amb la meua singular innòcència, m'adono ara que aquestes suspensions estan a l'ordre del dia i que l'al·ludida no és una excepció. És la regla que confirma la regla.

Tranquil, lector. No passa res de nou.

MANUEL VALLS

MARIA TERESA MARTINEZ

Molt de tant en tant, tenim concert d'orgue; fa ben pocs dies, n'hi ha hagut una, d'audició, i precisament de música contemporània. Olivier Messiaen, per obra de M.ª Teresa Martínez, ha estat difós entre nosaltres i ens és ja més coneguda la seva obra.

—El públic té encara la idea (aimenys en gran majoria) que l'orgue és un instrument per a la litúrgia de l'Església. Amb la quantitat de literatura, tant espanyola com estrangera, que s'ha escrit per a aquest meravellós instrument! I en totes les èpoques, a més...!

—El «rei dels instruments» té, doncs, pocs adeptes?

—Al nostre país, potser sí; però no pas a l'estranger. Això no obstant, el públic s'hi va apropant tot i que costa molt i s'han de fer molts sacrificis per a aconseguir-ho. Personalment, m'he fixat unes fites i un criteri quant a la manera de preparar qualsevol concert, sigui quin sigui el públic destinatari; tot-hom em mereix molt de respecte i, abans que res, la Música. Per tant, preparo les obres com si tingués un auditori dels més entesos i capacitats per al judici; cuido al màxim tots els detalls: registració, tacte, interpretació...

—Per a una bona audició, deu ser imprescindible —suposo— un bon instrument...

—...i això no es dona massa sovint! Per desgràcia, molts orgues antics s'han mal-mès per una mala restauració; d'altres, han estat venuts per qui a manca de coneixements en la matèria no ha cercat o no ha trobat l'assessorament oportú («no sonava bé», deien; i, potser, l'únic que tenia era pols acumulada; llavors —en molts casos— n'han comprat un d'electrònic, i s'han quedat tant contents...).

—Fa falta, doncs, un assessorament, una entitat que controlï l'existència dels instruments que mereixen una restauració adient i que vigili aquest patrimoni ja tan escàs...

—No tan escàs com pot semblar! Hi ha, encara, molts i molt bons exemplars que l'únic que precisen es protecció, la qual hauria de ser extesa fins i tot als orgues de nova planta que en siguin mereixedors. Fer una res-

tauració, la més petita innovació, hauria de ser com manipular una joia. Has de pensar que, fora d'Espanya, el més petit tub d'estany procedent d'un orgue antic és guardat i tractat com si fos una peça de museu! Es curiós, i significatiu, que els llocs on hi ha millors orgues, on es fan millors restauracions, són els països de religió protestant... L'ambient de l'església i la temperatura —tots els detalls, en resum— són mantinguts al nivell òptim; hom considera i tracta els orgues com el que realment són: un instrument delicadíssim, difícil de tocar...

—Toques molt a l'estranger?

—Sí, molt sovint. Jo visc — encara que no com s'hauria de viure — de tocar l'orgue. Ja abans de guanyar el premi d'Avila (1972) feia molts recitals a fora d'Espanya. Des d'aleshores, la Comissaria Nacional de la Música me'n proporciona bastant sovint aquí, però no ben programats com jo voldria per tal de tenir temps de preparar les obres a consciència.

—No hi ha massa bons organistes, sembla...

—El que falta és més interès per a aquesta faceta musical. De bons organistes, a casa nostra n'hi ha força. I això que —com en qualsevol altre instrument, però en l'orgue en grau més acusat— s'ha d'estar sempre «a punt». Preparar un concert vol dir treballar molt, estar en plena forma; vol dir feina intensiva de dos mesos. Caldria poder viure dignament de l'orgue (o de qualsevol altre instrument) per tal de treballar amb la suficient dedicació i tranquil·litat, estudiar i posar-se al dia constantment... La feina és molt irregular... Esperem i confiem que gràcies al jovent que ara s'interessa molt més per totes les manifestacions artístiques, així i moltes altres coses canviaran i milloraran!

L'esperança ha presidit tota la nostra conversa, llarga i interessantíssima. El món de l'orgue és fascinant; i caldria divulgar la seva profunda riquesa entre el gran públic mitjançant audicions sovintejades.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra més representativa del Modernisme, en una edició extraordinària i única, documentada i profusament il·lustrada.

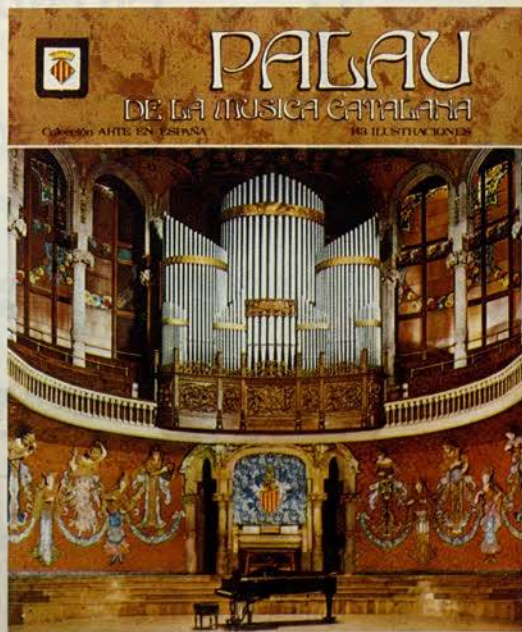
Una visió inèdita del Palau, dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes: català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al "Servei d'Informació" del mateix Palau.

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEU
CATALÀ ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telefon 301 11 04
Barcelona-3

Amb la col·laboració de l'Institut
d'Estudis Nord-Americans

Única actuació a Barcelona del famós

QUARTET STRADIVARI

ALLEN OHMES, DON HAINES, violins

WILLIAM PREUCIL, viola

CHARLES WENDT, violoncel

PROGRAMA

Quartet en re major, op. 64 núm. 5	HAYDN
Quartet núm. 4	BARTOK
Quartet en fa major, K. 590	MOZART

Dimarts, 17 de febrer de 1976, a les 20,30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 200 - 150 - 100 - 50 ptes.

Preu especial per a estudiants: 25 ptes.

concerts

MÚSICA A MADRID

FEBRER

DIA 6

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki.

DIA 7

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Philippe Entremont, piano; obres de Marco, Bartók, Schubert.

DIA 8

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Philippe Entremont, piano; obres de Marco, Bartók, Schubert.

DIA 9

20 h. (Sala Fénix). Montserrat Alavedra, soprano; Miguel Zanetti, piano; obres de Granados, Mompou, Alió, etc.

DIA 11

19.30 h. (Teatro de La Zarzuela). Christian Zacharias, piano; obres de Scarlatti, Ravel, Schumann. — 20 h. (Fundación Juan March). José Rada, orgue; obres de Cabezón, Arauxo, Cabanilles, Barce, Raxach.

DIA 13

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Aldo Ceccato; Michele Campanella, piano; obres de Petrassi, Prokofiev, Stravinsky, Ravel.

DIA 14

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Aldo Ceccato; Michele Campanella, piano; obres de Petrassi, Prokofiev, Stravinsky, Ravel. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Albert Blancafort; Solistes: M. Marshall, B. Luxon, A. Oliver; «Misa en si menor» de Bach.

DIA 15

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Aldo Ceccato; Michele Campanella, piano; obres de Petrassi, Prokofiev, Stravinsky, Ravel. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Albert Blancafort; Solistes: M. Marshall, B. Luxon, A. Oliver; «Missa en si menor» de Bach.

DIA 16

20 h. (Sala Fénix). Rosario Andino, piano; obres de Saumell, Cervantes, García Caturla, Moszkowski.

DIA 19

19.30 h. (Sala Fénix). Solistes de Stuttgart; obres de Bach, Schönberg, Dvorak. — 19.30 h. (Instituto Francés). Caroline Haffner, piano; obres de Mozart, Beethoven, Debussy, Messiaen, Dutilleux.

scherzo

CRISTÓBAL HALFFTER

Va néixer a Madrid el 24 de març de 1930, membre d'una il·lustre família de músics espanyols. Estudià al Conservatori de la seva ciutat natal amb Conrado del Campo, i més tard va rebre els consells d'Alexander Tansman i d'André Jolivet. Des dels inicis, compaginà les tasques de composició amb la direcció d'orquestra i obtingué —molt jove— el Premi Nacional de Música l'any 1953. El 1962 va guanyar per oposició la càtedra de composició del Conservatori Superior de Madrid. El 1964 és nomenat director d'aquest centre; i el 1966 abandona aquest càrrec i la càtedra per a dedicar-se íntegrament a la composició. Aquest mateix any resideix a Berlín, becat pel DAAD. El 1968, l'ONU li encomana una obra per a la commemoració de la Declaració dels Drets Humans. El 1969 obté una beca de la Fundació Ford. El 1970 és nomenat titular de la càtedra de música de la Universitat de Navarra i, posteriorment, és al seu càrrec una classe especial de noves tècniques al Conservatori de Madrid. Des de 1973 és també catedràtic de la UNED. Es un compositor de difusió internacional; la seva obra ha estat interpretada a tot el món.

L'estil musical de Cristóbal Halffter arrenca de la tradició espanyola i de la música d'Strauss i Bartók per a evolucionar cap a posicions molt personals inserides plenament en l'actual avantguarda musical.

OBRES PRINCIPALS: a) Ballets: «Jugando al toro», «Saeta». b) Música orquestral: «Scherzo», «Antifona Pasqual» (amb solistes i cor), «Missa Ducal» (amb cor), «Dos moviments per a timbal i corda», «Partita» (amb violoncel solista), «Himnum Heroicum Panegiricum» «5 Microformes», «In expectatione resurrectionis Domini» (amb bariton i cor), «Sinfonia per a 3 grups instrumentals» «Seqüències», «Brechtlieder» (amb soprano solista), «Symposion» (amb bariton i cor), «Lineas y puntos» (amb música electrònica), «Anillos», «Yes, speak out» (amb solistes i cor), «Fibonacci» (amb flauta solista), «Planto por las víctimas de la violencia» (amb electrònica), «Requiem por la libertad imaginada», «Pinturas negras» (amb orgue solista), «Tiempo para espacios» (amb clavecí solista), «Concert per a violoncel i orquestra». c) Cor: «Dues cançons», «Eres como la nieve», «Pater Noster», «Gaudio et spes». d) Música de cambra: «Tres peces per a quartet», «Formantes para dos pianos», «Espejos», «Antiphonismoi», «Oda», «Noche pasiva del sentido», «Quartet II». e) Instruments a solo: «Sonata per a piano», «Sonata per a violí sol», «Tres peces per a flauta sola», «Introducció, fuga i final» (piano), «Codex» (guitarra).

T. M.

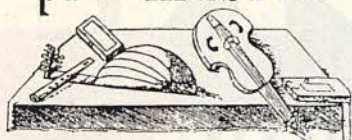
osierba

vida musical

PARÍS. — Sota el patrocini de l'«Association Française d'Action Artistique» i de «Radio-France» del 2 al 7 de març de 1976 se celebrarà el «I Concurs International d'Arpa de la 'Guilde Française des artistes solistes'». Les bases principals són les següents: 1) Podran participar al certamen els concursants nascuts amb posterioritat a l'1 de febrer de 1941. 2) El jurat estarà integrat per altes personalitats del món musical; el veredict, serà inapel·lable. 3) El concurs constarà de dues proves eliminatòries i una prova final. 4) Els concursants podran efectuar un assaig previ a la realització de la prova corresponent amb el conjunt instrumental que els serà facilitat. 5) Les obres a interpretar en cada una de les fases són les següents: *Primera prova eliminatòria*: A) Obra obligatòria: Rapsòdia, de Grandjany; B) Una obra a elecció (diferent de la que el concursant elegeixi per a les altres proves). *Segona prova eliminatòria*: A) Obra obligatòria: Serenata, de París Alvars; B) Una obra a elecció d'entre les següents: Divertissements, d'A. Caplet; Une châtelaine en sa tour, de G. Fauré; Danse des lutins, d'H. Renie; Impromptu, d'A. Roussel; Tema i variacions, de P. Sancan; Sonata, de G. Tailleferre; 1.ª Sonatina, de M. Tournier. *Prova final*: A) Obres obligatòries: Sonata en fa major, de P. E. Bach; Danses sacrée et profane, de C. Debussy; Una obra composta especialment per al concurs, de J. M. Damase. B) Una obra a elecció d'entre les següents: Absidioles, de B. Andres; Sequenza, de L. Berio; Suite, de B. Britten; Impromptu, de G. Fauré; Sequenzen über Joh. 1.32, d'H. Holliger; Tranches, de B. Jolas; Prélude pour harpe, d'A. Jolivet; 2 peces, de Katxaturian; Preludi, de S. Prokofiev; Introduction et Allegro, de M. Ravel; Sarabande et Toccata, de N. Rota. 6) La inscripció finalitzarà el dia 16 de febrer. 7) Els premis a atorgar són els següents: 1.º, 8.000 F. i un recital per a Radio-France; 2.º, 5.000 F.; 3.º, 3.000 F.; 4.º, 1.500 F. 8) Per a qualsevol detall i referència complementaris, els interessats s'han de dirigir a: «Sécrétariat de la Guilde Française des Artistes Solistes, 37, rue du Général Foy, 75008 Paris.»

AREZZO. — L'Associació d'Amics de la Música d'Arezzo convoca el «XXIV Concurs Polifònic Internacional Guido d'Arezzo» (a celebrar del 26 al 29 d'agost de 1976) reservat exclusivament a grups corals «amateurs» i regit per les bases següents: 1) Queden establertes cinc categories: a) Per a cors mixtos no superiors a 40 veus ni inferiors a 18; b) Per a cors masculins no superiors a 30 veus ni inferiors a 18; c) Per a cors femenins no superiors a 30 veus ni inferiors a 18; d) Per a cors mixtos no superiors a 40 veus ni inferiors a 18; o bé cors masculins o femenins no superiors a 30 veus ni inferiors a 18. Hi ha, també, un apartat corresponent al cant gregorià. 2) Cada una d'aquestes categories comprèn diverses proves eliminatòries i de classificació. Les corresponents a la «primera categoria» són les següents: a) Prova eliminatòria: cada cor haurà d'interpretar com a peça obligada «Fortunata per me felice auro» de Girolamo Frescobaldi; com a obra lliure, una composició polifònica original «a cappella» a 4 o més veus, de qualsevol època i escola; b) Fase de classificació: com a peça obligada s'haurà d'interpretar «Ave Maria» de Max Baumann; com a obra lliure, una composició polifònica original «a cappella» a 4 o més veus, d'autor preferiblement contemporani. 3) Cada cor no podrà participar a més de tres categories. Quant a les peces de lliure elecció, els cors hauran d'indicar al full d'inscripció les obres que interpretaran, la durada de les quals no superarà els sis minuts. 4) Les partitures de les obres obligades podran sol·licitar-se directament a l'Associació d'Amics de la Música d'Arezzo (Via degli Albergotti, 52100 Arezzo). 5) La inscripció es clourà improrrogablement el dia 30 d'abril de 1976. 6) Els premis a atorgar són els següents: Primera categoria: 1.º, 500.000 llires; 2.º, 300.000 llires; 3.º, 200.000 llires. Segona i tercera categories: 1.º, 300.000 llires; 2.º, 200.000 llires; 3.º, 150.000 llires. Quarta i cinquena categories: 1.º, 200.000 llires; 2.º, 150.000 llires; 3.º, 100.000 llires.

pro musica

XVIII TEMPORADA MUSICAL

PROXIMS ESDEVENIMENTS

Unica i esperada actuació de la mundialment famosa soprano

BIRGIT NILSSON

interpretant WAGNER i STRAUSS

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

amb el gran director **BERISLAV KLOBUCAR**

Diumenge, 8 de febrer de 1976, a les 21 h.

Un recital J. S. BACH

pel famós i extraordinari violinista

YEHUDI MENUHIN

Dimarts, 10 de febrer de 1976, a les 21 h.

El violinista Yehudi Menuhin serà distingit amb el Doctorat en Música per la Universitat de la Sorbona de París, en un acte que sota la presidència de Giscard d'Estaing, se celebrarà a la capital francesa el dia 13 de febrer.

A causa d'això, el concert previst per a aquesta data, al Palau, **serà anticipat al dimarts dia 10**, a la mateixa hora i amb idèntic programa.

Seràn vàlids els abonaments i localitats adquirits per a aquest concert.

Un recital antològic

ARTHUR RUBINSTEIN

interpretant obres de SCHUBERT, SCHUMANN, RAVEL i CHOPIN

Dijous, 19 de febrer de 1976, a les 21 h.

Dos importants i extraordinaris esdeveniments musicals, que destaquen per la seva importància, espectacularitat i categoria artística, amb la participació dels grans conjunts londinencs

NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA

NEW PHILHARMONIA CHORUS

Director del cor: Norbert Balatsch

i un repartiment estel·lar de figures solistes

PILAR LORENGAR - ILEANA COTRUBAS - ALFREDA HODGSON

BERND WEIKL - GERD BRENNEIS - MARIUS RINTZLER

sota la direcció de

LORIN MAAZEL

amb la interpretació de dues grans obres:

REQUIEM ALEMANY de BRAHMS

i **MISSA SOLEMNIS de BEETHOVEN**

1 i 2 de març de 1976 a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

DANONE

LOS ALIMENTOS NATURALES...
FRESCOS CADA DIA

microcosmos

MÚSICA - LÈXIC - CLARIFICACIÓ

La Setmana dedicada a la Música Nova —actual, contemporània, o adjectivada segons els propis i divergents punts de vista— suscita d'entrada una sèrie de deduccions tècnico-lingüístiques a l'hora de classificar obres i estètiques. Com a pur exercici, extractem algunes referències textuais dels compositors barcelonins que descriuen així les pròpies obres.

«La idea, subjacent en tota l'obra, és un discurs sonor que es dilata i es contrau a partir d'un punt determinat, en aquest cas d'una nota o d'un acord. Passatges de caràcter improvisat i virtuós alternen amb fragments, melòdics i contrapuntístics. Les possibilitats tímbriques del clavicèmbal i la seva gran importància en moments passats de la història de la música m'indueixen a escriure aquesta obra amb l'ànim d'extreure un llenguatge musical actual de l'atractiu instrument.» (Jordi Alcaraz, autor d'«Espirai per a clavicèmbal».) «Es tracta d'una seqüència d'esdeveniments electrònics i vocals electrònicament modificats que serveixen com a guia per a la seqüència vocal que se sobreposa a la mateixa, tot intentant la millor conjunció dels fenòmens naturals amb els electrònics.» (A. Lewin-Richter, autor de «Seqüència per a Anna».)

«La composició segueix una evolució constant ascendent fins a la secció final. Les relacions entre els sons es deriven fonamentalment de la rotació constant d'una sola sèrie de 12 notes enriquida pels sons indeterminats de la percussió i l'ús de glissandi en els instruments de corda.» (Joaquim Homs, autor d'«Heptandre».)

«'Joc' segueix una línia marcadament abstracta sense referència possible a cap argument o a cap situació que no sigui la derivada de la mateixa música. La meua intenció és, sempre, construir, en principi, 'un estat de coses' (forma), que pugui donar, al meu entendre, un màxim d'interès a l'audició (sons)». (Xavier Benguerel, autor de «Joc».) «'Apuntava l'alba'...; l'esperança i la compassió no haurien d'ésser, potser, temes o subjectes per a una obra musical, però el compositor no pot menysprear el sentit i els signes del seu moment i en apuntar l'alba es consuma una vegada més la iniquitat humana; l'home és un llop per a l'home i creu que el poder i la seva raó només radiquen en la força i en la seva intolerància.» (Josep Soler, autor d'«Apuntava l'alba».)

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RAPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR

música 76

BRUNSWICK. — Després dels èxits de l'«estudi d'òpera» inaugurat durant la temporada 1974-75, l'Staats theater de Brunswick, en col·laboració amb la Societat musical experimental, ha convocat un concurs de composicions de teatre musical experimental i de música de cambra. Hi podran participar compositors de totes les nacionalitats; cada un d'ells tindrà facultat de presentar una obra de cada gènere; la durada de les peces haurà de ser de 15 a 30 minuts i en les composicions de música de cambra hi ha una limitació màxima de 8 a 10 instruments. Per a les obres escèniques, hi ha total llibertat quant a intèrprets mentre no excedeixin de cinc cantants, cinc músics, cor de cambra i ballet de cambra. En conjunt, els premis tenen una dotació de 14.00 DM; les tres obres premiades en la modalitat de teatre de cambra seran estrenades en les temporades 1976-78 al Teatre de l'Estat de Brunswick. L'admissió d'originals es clourà el dia 30 de setembre de 1976. Les obres concursants han de ser enviades a: «Staats theater Braunschweig, Musikdramaturgie, D-3300, Braunschweig, Postfach 5129.»

MONTREUX. — Del 13 al 19 de juny tindrà lloc el «I Congrés Internacional des cuivres» al qual participaran destacadíssims intèrprets: Trompa: Vitali Bujanovsky (Filharmònica de Leningrad), Ib Lanzky-Otto (Filharmònica d'Estocolm), A. van Wondenbergh (Concertgebouw Orchestra), Georges Barboteu (Orquestra de París), Friedrich Gabler (Opera de Viena), Philip Farkas (Universitat Indiana), Barry Tuckwell (Tuckwell Wind Quintet); Trompeta: Timofei Dokshtitzer (Orquestra del Teatre Bolshoi), Pierre Thibaud (Opera de Pa-

rís), Carole Reinhardt (Berlín), Thomas Stevens (Filharmònica de Los Angeles), Edward H. Tarr (Schola Cantorum Basiliensis), Knud Hovaldt (Orquestra Reial Danesa); Trombó: Denis Wick (London Symphony Orchestra), Vinko Globokar (Hochschule für Musik, Colònia), Raymond Katarzynski (Opera de París), Juliusz Pietrachowicz (Filharmònica de Varsòvia), Raymond Premru (Londres), Jay Friedman (Simfònica de Xicagó), Slide Hampton (Jazz-Artist, París); Tuba: John Fletcher (Philip Jones Brass Ensemble), John Butler (Orquestra de Melbourne), Jim Katsuhiku Kaijima (Acadèmia de Música de Yokohama), Arnold Jacobs (Simfònica de Xicagó), Hieronymus Engels (Hochschule für Musik, Berlin Occidental), Ionel Dimitru (Bucarest), Zaciac Hoza (Filharmònica de Praga). Per a informacions completes, els interessats poden dirigir-se a: «Institut de hautes études musicales, Casse postale 141, 1820 Montreux.»

ROTTERDAM. — Després de l'èxit del concurs per a piano de l'any jubilar Schönberg, l'Institut Goethe d'Amsterdam organitza del 23 al 28 d'abril de 1976 a Rotterdam, juntament amb la Fundació Gaudeamus, el Museu del Reich Vincent Van Gogh i la Fundació d'Art de Rotterdam, un concurs internacional per a intèrprets de lieder de Schönberg. Hi podran participar —sense cap límit d'edat— cantants d'ambdós sexes i de qualsevol nacionalitat; per a cada tessitura vocal, hi ha el corresponent repertori. En un concert final seran confrontades obres de Schönberg i de la música més recent. Inscripcions fins al dia 1 de març a: «Stiftung Gaudeamus, Postfach 30, NL-Bilthoven.»

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals...

(Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

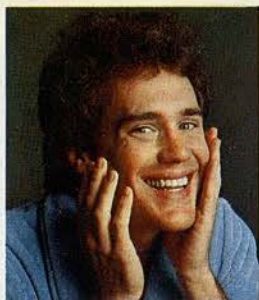
HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, PETROF, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

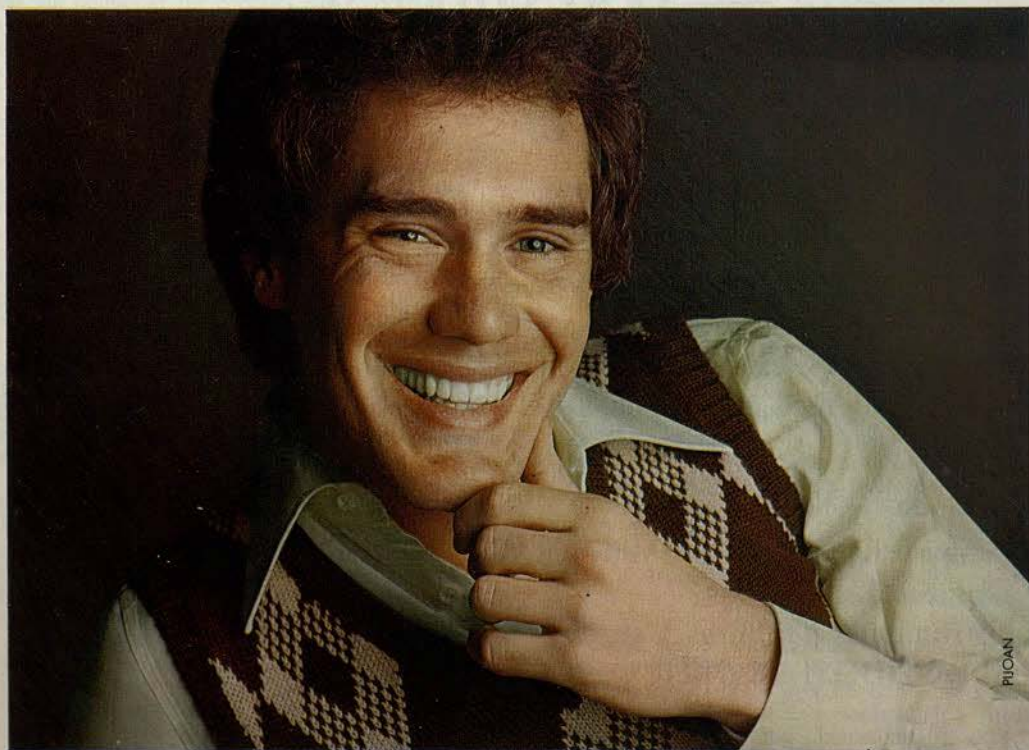

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. - Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

discos

DEBUSSY. — Nocturns. El mar. Orquestra Nacional d'ORTF. Dir.: Jean Martinon. EMI J 065.12719.

Dues obres del simfonisme cabdal de Debussy integren un disc, de valor força positiu. I si no es tracta d'oferir-nos, evidentment, una vertent desconeguda de l'obra del compositor francès, tenen en canvi el mèrit d'unes versions d'innegable interès.

El tríptic simfònic «Nocturns» —compost entre 1897 i 1899 per a orquestra simfònica amb l'additament d'un cor femení en la darrera de les seqüències— és una obra d'extraordinària flexibilitat i llibertat discursiva. El judici de Vincent d'Indy té, avui encara, molta validesa en l'intent essencial de la pura classificació: «Es tracta d'una bella i veritable fantasia. Són, indubtablement, un producte artístic; existeixen, i per tant, és ineludible de qualificar-les. Però, on? Doncs, bé: en l'ordre de la 'fantasia', ja que no li'n trobem un altre lloc més escalent.»

Els tres esbossos simfònics que agrupà el compositor sota el títol unitari de «La Mar» són molt més posteriors (1903-1905). El refinament debussynià i el tractament subtil de tota la gamma simfònica, hi són presents i constants.

Les dues obres són unes pintures subjectives que avui la nostra pròpia subjectivitat pot recobrar vàlidament i bastir-ne un món de fantasia, de contemplació interior, davant uns suggeriments concrets, davant uns estats de la naturalesa que ens envolta (això sí: cada vegada amb menys puresa i amb més inútils revestiments!).

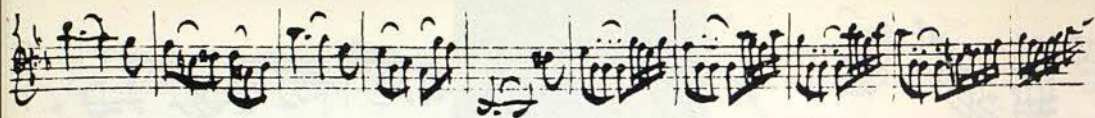
Ja ho hem dit: la versió és molt estimable. Jean Martinon aconsegueix belles pàgines. Remarquem la presència de les veus femenines del cor de l'ORTF en el darrer nocturn.

SCHUMANN: Concert en la menor per a piano i orquestra, op. 54. Introducció i Allegro appassionato, op. 92. Daniel Barenboim, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Dietrich Fischer-Dieskau. EMI J 065.02530.

L'apassionat amor de Schumann per Clara Wieck, la més gran pianista de la seva generació, i que havia d'ésser des de 1840 la seva esposa, es traduí en una dedicació bàsica per a l'obra per a piano. La combinació —aconseguida al màxim pel moviment romàntic— d'aquest instrument com a solista entre la clàssica formació orquestral, aconsegueix en Schumann algunes de les pàgines més reeixides.

El disc que comentem n'és una mostra ja que incorpora la més coneguda de les seves creacions a una altra que, sense aconseguir-ne la genialitat, aporta noves intencionalitats a aquesta ideal simbiosi.

Entre les dues obres hi ha únicament l'espai de cinc anys, entre els quals Schumann no torna a utilitzar la forma al·ludida. La «Introducció i Allegro» és conseqüència, doncs, de l'experimentació viva del concert en la menor, concebut prèviament com una Fantasia. Per damunt, però, d'un innecessari comentari a la significació musical d'aquestes obres, cal remarcar la interpretació del disc present. Barenboim hi dona el clima ideal, necessari, aprofundit i extrovertit alhora, que caracteritzen l'habitual i seriosa producció que ens ofereix de forma quasi intermitent. El que cal remarcar és la personalitat de Fischer-Dieskau com a director. Els resultats no són sorprenents: són ideals. Per damunt de tot, el famós cantant és un autèntic músic, de gran personalitat i un veritable «humanista» de la música. — A. S.

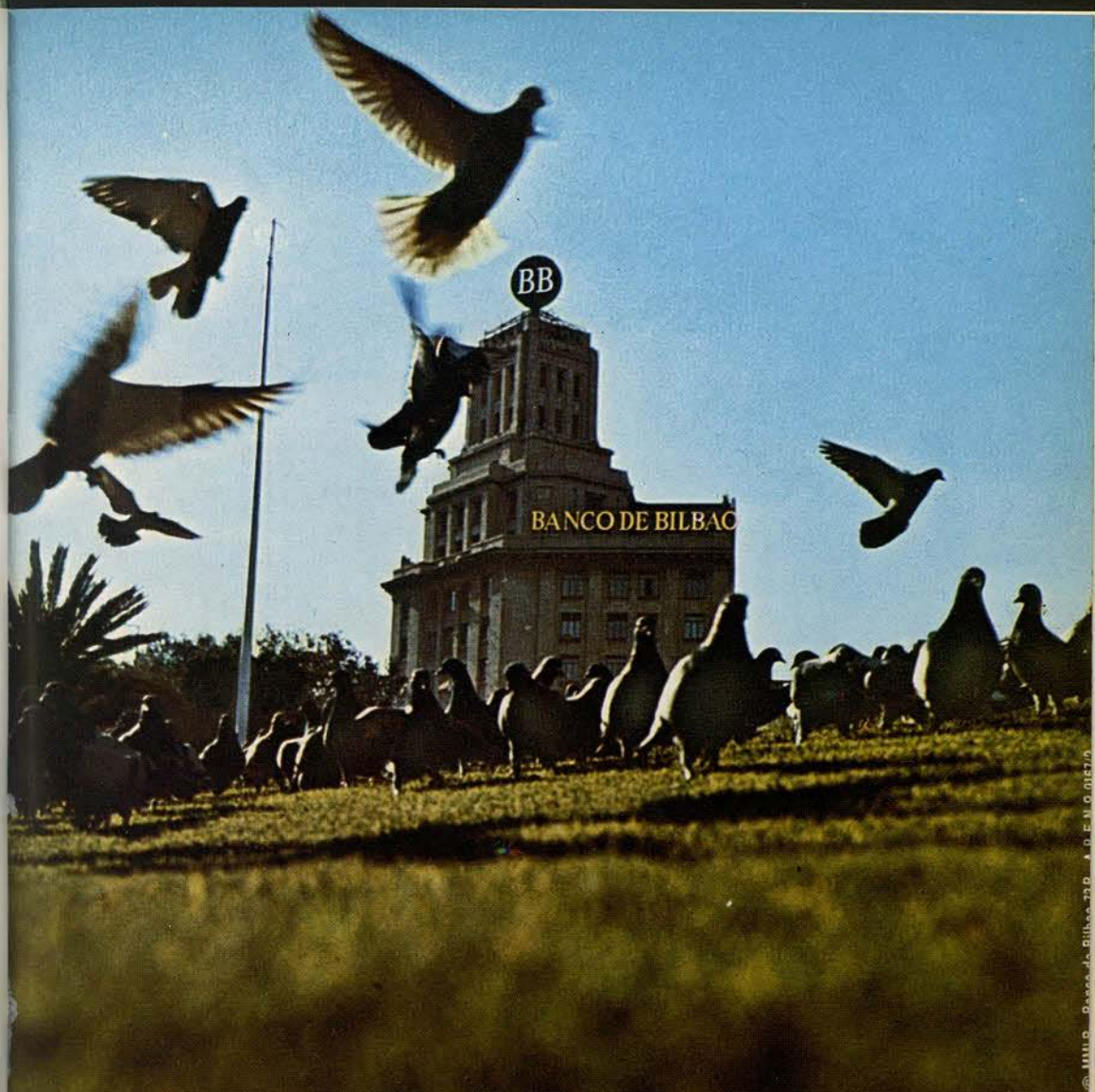
guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
5, dijous 20 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Antoni Besses, piano. Obres de Besses, Ligeti, Prieto, Soler. (VI Setmana de Nova Música.)
21.30 h.	Liceu	«Rigoletto» de Verdi (i dies 8, 10 i 14).
6, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Liszt.
7, dissabte 21.30 h.	Liceu	«La Traviata» de Verdi.
8, diumenge 21 h.	Palau	Birgit Nilsson, soprano. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Boris Klobucar. Obres de Wagner, Strauss. (Patronat Pro Música.)
9, dilluns 22.30 h.	Zeliste	Trio Bartok. Pere Busquets, violoncel. Obres de Beethoven, Sardà, Haydn, Strawinsky.
10, dimarts 21 h.	Palau	Yehudi Menuhin, violí. Obres de Bach. (Patronat Pro Música.)
11, dimecres 20 h.	Palau	Grup Pro Musica Antiqua. Dir.: Miguel Angel Tallante. Obres d'Alvarado, Goudimel, Phalèse, Gastoldi, Hassler, Hausmann. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
12, dijous 19.30 h.	Institut Francès	Jacques Bloc, piano. Obres de Fauré, Debussy, Franck, Schumann.
21.30 h.	Liceu	«Els mestres cantaires» de Wagner (i dies 15, 19 i 21).
13, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de C. Franck.
14, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Paul Capolongo. Pedro Corostola, violoncel. Obres de Lully, Boccherini, Shostakovitch. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
15, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Paul Capolongo. Pedro Corostola, violoncel. Obres de Lully, Boccherini, Shostakovitch. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
18 h.		Cobles Barcelona, Principal de La Bisbal i Principal de Llobregat. Esbart Dansaire de Rubí. (Amics dels Concerts - Obra de Divulgació Musical.)
17, dimarts 20.30 h.	Palau	Quartet Stradivari. Obres de Haydn, Bartok, Mozart. (Forum Musical - Institut d'Estudis Nord-Americans.)
21.30 h.	Liceu	«Hansel und Gretel» d'Humperdinck (i dies 20 i 22).

TEMPORADA 1975-76 - 5 febrer 1976 - Núm. 10 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES MPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magneto-fòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

El Banco de la Plaza Cataluña

Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas